

Tribunalens dom av den 12 juli 2019 — Optile mot kommissionen

(Mål T-309/17)(⁽¹⁾)

(Statligt stöd — Stödordning som genomförts av Frankrike mellan år 1994 och år 2008 — Investeringsbidrag beviljade av regionen Île-de-France — Beslut att förklara stödordningen förenlig med den inre marknaden — Begreppen befintligt stöd och nytt stöd — Artikel 107 FEUF — Artikel 108 FEUF — Artikel 1 b i och v i förordning (EU) 2015/1589 — Preskriptionstid — Artikel 17 i förordning 2015/1589)

(2019/C 328/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Thiriez och M. Dangibeaud)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar och T. Maxian Rusche)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2017/1470 av den 2 februari 2017 om de stödordningar SA.26763 2014/C (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för busstransportföretag i regionen Île-de-France (EUT L 209, 2017, s. 24).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 249, 31.7.2017.

Tribunalens dom av den 12 juli 2019 — Ceobus m.fl. mot kommissionen

(Mål T-330/17)(⁽¹⁾)

(Statligt stöd — Stödordning som genomförts av Frankrike mellan år 1994 och år 2008 — Investeringsbidrag beviljade av regionen Île-de-France — Beslut att förklara stödordningen förenlig med den inre marknaden — Begreppen befintligt stöd och nytt stöd — Artikel 107 FEUF — Artikel 108 FEUF — Artikel 1 b i och v i förordning (EU) 2015/1589 — Preskriptionstid — Artikel 17 i förordning 2015/1589)

(2019/C 328/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ceobus (Génicourt, Frankrike) och övriga sökande vilkas namn anges i bilaga (ombud: inledningsvis advokaten D. de Combles de Nayves, därefter advokaten F. Segalen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar och T. Maxian Rusche)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2017/1470 av den 2 februari 2017 om de stödordningar SA.26763 2014/C (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för busstransportföretag i regionen Île-de-France (EUT L 209, 2017, s. 24).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Ceobus och de övriga sökandena, vilkas namn anges i bilaga, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 231, 17.7.2017.

Tribunalens dom av den 12 juli 2019 — Steifer mot EESK

(Mål T-331/17)(⁽¹⁾)

(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Pensionsrätt förvärvad före påbörjad EU-anställning — Överföring till unionens pensionssystem — Tillgodoräknande av extra tjänstgöringstid — Ersättning för det pensionsbelopp som inte beaktats vid beräkningen av pensionsgrundande tjänsteår — Inga nya, väsentliga omständigheter — Inget ursäktligt fel — ansvar — Avvisning)

(2019/C 328/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Guy Steifer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna M.-A. Lucas och M. Bertha)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (ombud: M. Pascua Mateo, K. Gambino och L. Camarena Januzec, biträdda av advokaterna M. Troncoso Ferrer och F.-M. Hislairé)

Saken

Begäran med stöd av artikel 270 FEUF om 1) ogiltigförklaring av ett meddelande från EESK:s personal- och ekonomidirektör av den 21 oktober 2002 om avslag på sökandens begäran av den 2 oktober 2002 om ersättning jämte dröjsmålsränta för den del av hans pensionsrättigheter som han inte fått tillgodoräkna sig vid överföring till unionens pensionssystem samt av samma direktörs beslut 2360/03 A av den 15 december 2003 om fastställande av sökandens pensionsrättigheter, 2) förpliktande för EESK att ersätta sökanden för de periodiska inbetalningar som den nationella pensionsmyndigheten gjort till EESK sedan den 1 januari 2004 för överföring av hans pensionsrättigheter och, månatligen, ett belopp motsvarande dessa periodiska inbetalningar i framtiden, och 3) ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit på grund av ett av skälen i ovannämnda meddelande, där direktören felaktigt informerade honom om att han inte hade rätt till någon belgisk pension.